

se *Frankamma*, &c. — *Kammande*, n. 4. o. *Kamning*, f. 2.

KAMMAKARE, m. 5. Handverkare, som tillverkar kammar o. d.

KAMMAR, m. 2. pl. Örten *Geranium cicutarium*.

KAMMARARKIV, kammarrartrjiv, n. 5. o. 5. 1) Samliga urkunder och handlingar, som tillhöra Kammarkollegium och angå dess embetsverksamhet. — 2) Stället, der de förvaras.

KAMMARARREST, --- rässt, m. 5. Arrest, hvarti någon hålles på sitt eget rum.

KAMMARBAND, n. 5. (artil.) Sirat vid en kanons böttan.

KAMMARBETJENT, m. 5. Betjent, som tjänstgör inomhus i boningsrummen.

KAMMARBORD, n. 5. Så kallas, vid hof, det bord, der personer af lägre rang spisa.

KAMMARDRÄNG, m. 2. (gam.) Se *Kammar-tjenare*.

KAMMARDUK, m. sing. En sort ganska fin linväf.

KAMMARDUKSNÅL, f. 2. Benämning på en sort fina synål.

KAMMARE, m. 2. pl. *kamrar*. (lat. *Camera*)

1) Mindre boningsrum, såsom Säng-, Barn-, Köks-, Handkammare, m. fl. *Stuga* och *k.* — 2) Den delen af en skjutmaskin, der krutladdningen antändes. — 3) Benämning på hvardera afdelningen af representant-församlingen i Frankrike under restaurationen. Den första kallades *Pävernes K.* och den andra *De Deputerades K.* — 4) Se *Räntekammare*. — 5) (anat.) *Främre K-n*, rummet emellan hornhinnan och Iris. *Bakre K-n*, rummet emellan Iris och kristall-linsen. — *Ss.* *Kammarörr*, -nyckel.

KAMMARFRU, f. 2. Fru, som tjänstgör hos en furstlig dam, biträder vid toaletten, håller hennes kläder i ordning, o. s. v.

KAMMARFRÖKEN, f. 2. pl. — *fröknar*. Se *Hoffröken*.

KAMMARFÖRVANDT, m. 5. Kontorstjenstemän, näst under Kamrern, i vissa embetsverk.

KAMMARGODS, n. 5. Se *Kronogods*.

KAMMARHERRE, m. 2. pl. — *herrar*. Högre hofstjenare, som uppvaktar en furstlig person, emottager dess befallningar, beledsagar den vid utfarer, t. ex. på spektaklet, o. s. v. Med *K.*, utan vidare tillägg, menas nu för tiden endast sådana personer, som fått denna titel. De tjänstgörande kallas *Kabinells-Kammarherrar* och tura om i tjänstgöring.

KAMMARHUSAR, ---år, m. 5. Husar, som tjänstgör i egenskap af betjent hos en officer af hög rang eller en furstlig person.

KAMMARJUNGFRU, f. pl. — *jungfrur*. Flicka, som betjenar ett förnämt fruntimmer vid klädseln, biträder med sömnad, har tillsyn öfver dess garderob, o. s. v.

KAMMARJUNKARE, m. 5. Hofstjenare, som biträder kammarherren i dess tjenst. *Öfverste K.*, hofembetsman af högre rang.

KAMMARJÄGARE, m. 5. 1) Benämning på ett slags lägre jägerbetjente. — 2) Person, hvars yrke är att ur hus och boningsrum fördriva och utrota råttor, möss, vägghyra, kakerlackar, m. m.

KAMMARKAMRAT, ---åt, m. 5. En, som bor tillsammans med en annan, i samma kammar.

KAMMARKOLLEGIUM, --kållégiumm, n. sing. Embetsverk, som har värden om allmänna ekonomin i landet och förvaltningen af kronans

jord, afgör alla hemmans-förmedlings- och skattläggningsfrågor, m. m.

KAMMARKONTOR, --kånntör, n. 5. Afdelning för räkningskaperna i vissa embetsverk.

KAMMARLAG, n. 5. Soldater, som bo och äta tillsammans.

KAMMARLAKEJ, ---kåj, m. 5. Lakej, som passar upp en furstlig person, när han är på sina rum.

KAMMARLÄRD, m. pl. — *lärde*. Lörd man utan praktisk erfarenhet och verldskännedom.

KAMMARMUSIK, m. sing. 1) Musik, som uppföres på ett hof, för att roa de furstliga personerna. — 2) Tonstycken, satta särskilt för detta ändamål.

KAMMARMUSIKUS, --músikuss, m. pl. — *musicí*. Tonkonstnär, anställd vid ett hof, för att biträda vid uppförandet af kammarmusik.

KAMMARPAGE, --påsck, m. 5. Hofstjenare af lägre rang, som passar upp hos en furstlig person.

KAMMARPIGA, f. 1. Se *Kammarjungfru*.

KAMMARREVISION, ---schón, f. 5. Benämning på ett embetsverk, som inrättades 1651 och blef en förberedelse till Kammarrätten.

KAMMARRÅD, n. 5. Högre embetsman i Kammarkollegium, näst under presidenten.

KAMMARRÄDINNA, f. 1. Ett kammarråds fru eller enka efter ett kammarråd.

KAMMARRÄTT, m. sing. Embetsverk, som granskar alla offentliga räkningar, utöfvar kontroll öfver rikets kammarverk och utgör öfverdomstol i alla kamerala ärender.

KAMMARRÄTTSRÅD, n. 5. Högre embetsman i Kammarrätten, näst under presidenten.

KAMMARSAK, f. 5. Sak, som angår beskattnings- eller uppörds-väsendet.

KAMMARSKRIFVARE, m. 5. Lägre tjenstemän på ett embetsverks kontor.

KAMMARSNÄRTA, f. 1. (fam.) Kammarjungfru. Säges i en något föraktlig mening.

KAMMARSPISNING, f. 2. Spisning vid kammarbordet (se d. o.).

KAMMARSTIL, m. sing. Den stil i tonkonsten, som utmärker kammarmusiken.

KAMMARSTYCKE, n. 4. 1) Den tjockare ändan af en kanon. — 2) Den del af en bössa, som börjas vid pipans botten och fortfar till det ställe, der afsatsen är.

KAMMARSVANSSKRUF, m. 2. pl. — *skruvar*. Svansskruf på ett skjutgevär, med en trattformig eller fingerborgslik urhålkning, vid hvars botten fånghålet sitter.

KAMMARSVEN, m. 5. pl. — *svenner*. *K-nner* kallades fordom de, som vid konungens af- och påklädande voro honom dervid behjelplice, hade all vård om dess kläder, läto förfärdiga nya, när så erfordrades, och tillhandagingo vid högtidigheter, lekar och kroppsöfningar, så ofta omklädningar föreföllo.

KAMMARTJENARE, m. 5. Betjent, som uppssar en förnäm enskilt person på dess rum. *En furstes k. är dess förste betjent*.

KAMMARTON, m. sing. Den vanliga stämningen af till kammarmusik erforderliga instrumenter, hvilken är en half ton lägre än *Korton*.

KAMMARVERK, n. sing. *Rikets K.*, den del af rikets förvaltning, som har att göra med skattläggnings, uppörden och förer kronans räkenskaper.

KAMMARVETENSKAP, f. sing. Se *Kameralevenskap*.